

РЕШЕНИЕ

№ 4129

гр. София, 10.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 15.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5198** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.11, ал.4 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ).

Образувано е по жалба на П. Н. М. от Г.Н. И. – Столична община, срещу ЗАПОВЕД № РД-09-204/ 21.04.2010г. на К. на район „Н. И.”- СО. С процесния административен акт е ОДОБРЕНО Решение №6 по Протокол № 5/ 15.04.2010г. на техническата служба при район Н. И. и е определен като изцяло застроен бивш земеделски имот пл. № 40056 от помощния кадастрален план на К. К., кад. лист № Б-15-З-Б, Б-15-З-Г, с площ по графични данни от 2283 К.м., съгласно приложена Скица №5.6/ 15.04.2010г. попадащ границите на урбанизирана територия, определени със застроителен и регулационен план на Г.Н. И., К.К., одобрен със Заповед № РД-50-09-234/ 12.06.1984г. В жалбата и писмените бележки по същество на спора са изложени доводи за недействителност на оспорваната Заповед като постановена в противоречие с материалноправни норми и с целта на закона. Жалбоподателят, чрез процесуалните си представители – адв.П и адв.Г, претендира, че части от имота, заключени по контур 1-С-Т-У-Ф-Р-2-1 от комбинираната скица на вещото лице, с площ на частта от 338 К.м. не е застроена по смисъла на чл.11 ППЗСПЗЗ и §1в от Допълнителните разпоредби на ППЗСПЗЗ. Извън това счита, че не е установено от административния орган дали мероприятиято за което е отреден имотът е изпълнено и за какви цели се използват към настоящия момент съществуващите в него сгради и съоръжения. Моли съда да отмени Заповед № РД-09-204/ 21.04.2010г. на К. на район „Н. И.”, както и да осъди ответника

да му възстанови направените разноски по водене на делото, в размер на 1100 лева, съгласно представен списък на разноските.

Ответникът – кметът на район „Н. И.”- СО, чрез процесуалния си представител – юрк. Т, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли поради нейната неоснователност.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е наследник по закон на Б Т М, за което обстоятелство представя Удостоверение за наследници № 273/ 11.05.2010г. на СО-район „Н. И.” (л.22).

Не е спорно по делото, че процесният имот пл. № 40056 е записан в регистъра на бившите имоти на името на наследодателя – Б М. Безспорно между страните е и обстоятелството, че имотът е заявен за възстановяване от наследниците на бившия собственик, по реда на чл.11 ЗСПЗЗ.

Административното производство е образувано по Заявление на жалбоподателя вх. № ТИ-403/ 30.10.2009г. (л.20) за издаване на Скица и Удостоверение по чл.13 ППЗСПЗЗ за процесния имот пл. № 40056 от помощния план на К.К..

С Решение №6 по Протокол № 5/ 15.04.2010г. (л.10-17) на техническата служба при район Н. И.-СО е прието, че имотът попада в границите на урбанизирана територия, определени със застроителен и регулационен план на К. К. от 1984г. - урегулиран поземлен имот (УПИ) II-„за индустриална зона”, К.105. Прието е също, че целият имот, с площ от 2283 К. м. е застроен с инженерно съоръжение, масивни сгради и обслужващи съоръжения на основното застрояване.

На 21.04.2010г. кметът на район „Н. И.” издава оспорваната Заповед № РД-09-204 и одобрява решението на техническата служба.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, съгласно изричната разпоредба на чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ. Ответникът не представи доказателства относно уведомяването на заинтересованите лица за постановения административен акт, поради което настоящият състав приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице, с правен интерес, съгласно чл.10 ЗСПЗЗ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя твърдения за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед № РД-09-204/ 21.04.2010г. е издадена от компетентен административен орган – кметът на район „Н. И.”- СО, съгласно §11 ДР на ЗИД ЗСПЗЗ от 1998г. и Заповед № РД-09-3439/ 18.06.2008г. на К. на СО (л.19). Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. Заповедта е съответна на материалноправните разпоредби на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ и на целта на закона.

За изясняване на делото от фактическа страна беше приета съдебно техническа експертиза (СТЕ) - основно и допълнително заключение. Становището на вещото лице

– инж. П. П., не е оспорено от страните и съдът го кредитира по делото като обективно и компетентно дадено.

От заключението се установява, че съгласно действащия застроителен и регулационен план на местността, одобрен със заповед № РД-50-09-234/ 12.06.1984г. част от процесния имот, с площ от 210 К.м. попада в К.110, друга част, с площ от 280 К.м. попада в изградена улица (улично платно и тротоари) и останалата част, с площ от 1793 К.м. попада в УПИ II - „за индустриална зона”, К.105. Установено е от вещото лице, че по предходния регулационен и застроителен план на местността, одобрен през 1964г. имотът попада в парцел I – Комитет по химия и металургия, Оловно добивен завод, до К.3 . Съгласно неоспореното заключение *мероприятието за което е отреден процесния имот, с действащия и предходния застроителен и регулационен план, е реализирано*. Имотът е изцяло застроен, както следва: а) с масивни производствени сгради и прилежащата им площ означени по контури: А-Б-В-Г-Д-Е-Ж-З-А и Н-О-П-К-Л-М-Н и оцветени с червен цвят на скицата, приложение и неразделна част от основното заключение; б) с асфалтови и бетонови площадки, комини, шахти на инженерна инфраструктура които обслужват цялата производствена площадка, заключени по контури З-Ж-Е-Д-Г-В-Б-Н-М-Л-К-И-З и О-С-Р-П-О, оцветени в жълт цвят на скицата, приложение и неразделна част от основното заключение; в) с реализирана улица, обозначена по контур С-Т-У-Ф-Р-С и оцветени в син цвят на скицата, приложение и неразделна част от основното заключение.

Предвид изложеното настоящият решаващ състав приема, че цялата площ от 2283 К.м. на имот № 40056 от помощния кадастрален план на К. К., кад. лист № Б-15-3-Б, Б-15-3-Г, е застроена по смисъла на чл.11 ППЗСПЗЗ и §1в от Допълнителните разпоредби на ППЗСПЗЗ. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не е установено от административния орган за какви цели се използват към настоящия момент съществуващите в имота сгради и съоръжения. Предмет на административното производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ е да се определи застроената, респективно незастроената част от имоти, които попадат в строителните граници на населените места и които се претендират за възстановяване по реда и при условията на ЗСПЗЗ и правилника за неговото приложение. Това е междинно производство, което отразява фактическото застрояване по смисъла на §1в ДР ППЗСПЗЗ във вр. с т.38 на §5 ДР ЗУТ, без да се произнася по законността на строителството, още по-малко по това дали и за какви цели се използват съществуващите сгради и съоръжения. Неоснователен е и доводът, че частта от имота, обозначена по контур 1-С-Т-У-Ф-Р-2-1 от комбинираната скица на вещото лице, приложение и неразделна част от допълнителното заключение, с площ на частта от 338 К.м. е изцяло свободна от застрояване. Безспорно установено е от експертизата, че 148 К.м. от тази част попада в изградена улица и несъмнено представлява строителна дейност по смисъла на §1в ДР ППЗСПЗЗ във вр. с т.38 на §5 ДР ЗУТ. Останалата част попада в изградени асфалтови и бетонови площадки които са част от реализираното мероприятие по регулационния план от 1964 и 1984г. и обслужват цялата производствена площадка.

По изложените съображения настоящият състав приема, че Заповед № РД-09-204/ 21.04.2010г. на К. на район „Н. И.” е законосъобразен административен акт и не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на П. Н. М. от Г.Н. И. – Столична община, срещу ЗАПОВЕД № РД-09-204/ 21.04.2010г. на К. на район „Н. И.”, **като НЕОСНОВАТЕЛНА.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред **Върховния административен съд** на РБългария, в **14** дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

БОРЯНА ПЕТКОВА